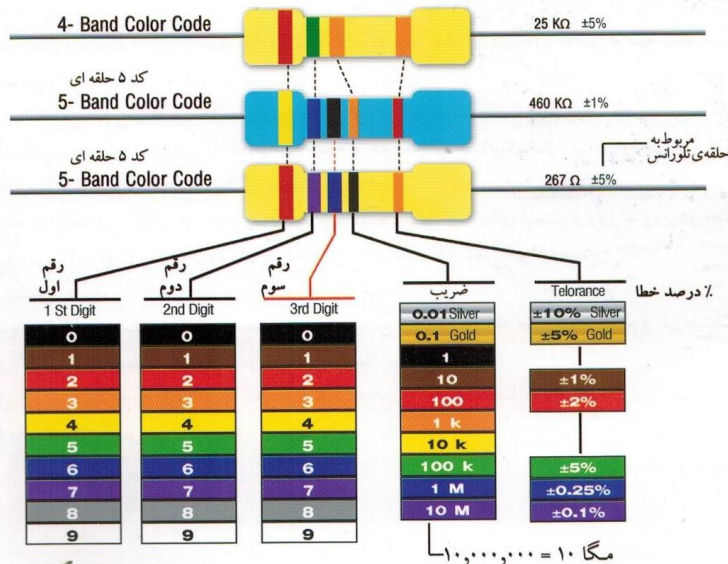

مبانی الکترونیک

صرفاً در این فصل به معرفی و آشنایی المانهای الکترونیکی مورد استفاده در خودرو می پردازیم.
مقاومت

مقاومت یک قطعه پسیوی (غیرفعال) است که از جنس های مختلفی مانند متال، فیلم و کربن و ذغال و سیم های فرونیکل و ... ساخته شده و در مدارات جهت تقسیم ولتاژ و تطبیق آمپدانس و محدود کننده جریان و ... کاربرد دارد. مقدار اهمی هر مقاومت یا از روی نوشته آن تعیین می شود و یا از طریق رمز گذاری توسط رنگ های استاندارد که به صورت حلقه دور آن کشیده شده است.

بنا به تعریف هر قطعه ای که در جریان الکتریکی مخالفت نماید مقاومت می گویند. اگر مقاومت را طوری در دست بگیریم که نوارهای رنگی بیشتر طرف چپ را اشغال کنند، نوار اول و دوم نماینده های دو رقم اول مقدار، نوار سوم نماینده تعداد صفرهایی که باید در جلو اعداد اول و دوم گذاشته شود و نوار چهارم تِلرانس مقاومت را نشان می دهد.

اگر نوارها بدرستی قابل تشخیص رنگ نبود حتماً مقاومت را با اهم متر تست کنید تا از اندازه درست آن مطمئن شوید.

طریقه اندازه گیری اهم مقاومت از طریق نوارهای رنگی مقاومت به صورت زیر می باشد:

نوار رنگی اول عدد اول

نوار رنگی دوم عدد دوم

نوار رنگی سوم تعداد صفر

رنگ چهارم از دو رنگ خارج نیست یا نقره ای (تِلرانس ۱۰ درصد) یا طلایی (تِلرانس ۵ درصد) که تعیین کننده تِلرانس مقدار واقعی مقاومت می باشد. در تصویر زیر نمونه ای از مقاومت های معمولی را می بینید.

طریقه اندازه گیری اهم مقاومت SMD از طریق به این ترتیب است که عدد اول و دوم به ترتیب پشت سر هم و عدد سوم ضریب صفر را نشان می دهد به طور مثال مقاومتی که عدد روی آن ۲۲۴ باشد ۲۲۰۰۰۰ اهم یا ۲۲۰ کیلو اهم می باشد.

R47	4R7	47R	K47	4K7	47K	M47	4M7
0.47 Ω	4.7 Ω	47 Ω	470 Ω	4.7 kΩ	47 kΩ	470 kΩ	4.7 MΩ

R464	464R	4K64	471	472	473	474	475
0.464 Ω	464 Ω	4.64 kΩ	470 Ω	4.7 kΩ	47 kΩ	470 kΩ	4.7 MΩ

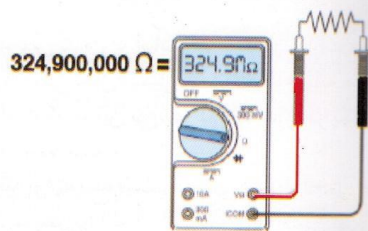
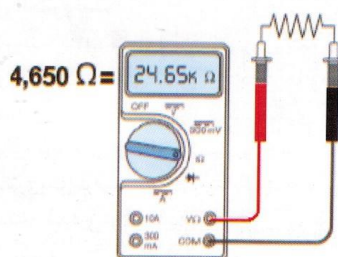
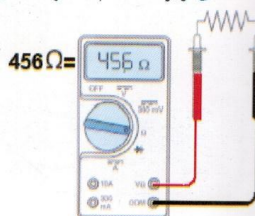
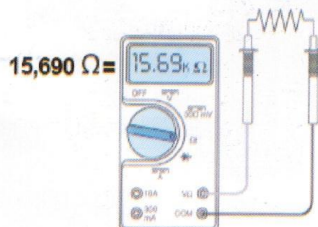
4640	470
464 Ω	47 Ω
THESE STYLES ARE AMBIGUOUS AND ARE RARELY USED	

0	00	000	0000
SHORT-CIRCUITING "ZERO-OHM LINKS" OR "JUMPERS"			

مقاومت

برای چک کردن مقاومت از رنج اهم متر مولتی متر استفاده می کنیم. مقدار مقاومت اکثر آنها توسط نوارهای رنگی که روی آن دیده می شود قابل محاسبه است. تست مقاومت های فیوزی به وسیله تست بازر انجام می گیرد. اگر مقاومتی اهمی که باید داشته باشد رانداشته باشد یا قطع باشد، این مقاومت خراب است و باید تعویض گردد.

تکته: خرابی مقاومت های بالاتر از ۱۰۰ اهم کم است و معمولاً نمی سوزد. خرابی در مقاومت های کمتر از ۱۰۰ اهم بیشتر و احتمال سوختن دارد. مقاومت های زیر ۱۰ اهم معمولاً کار فیوز را می کند و خرابی زیادی دارند.

خازن

یک خازن عبارت است از دو قطب الکتریکی یا صفحه فلزی که بارهای این دو صفحه رسانا با هم مخالف هستند و به وسیله یک عایق یا دی الکتریک از یکدیگر جدا شده اند. بارها در روی سطح دو صفحه فلزی در حد مرز با دی الکتریک ذخیره می شوند زیرا هر یک از دو صفحه فلزی بارهایی هم اندازه اما مخالف هم را ذخیره می کنند. مجموع بارها در خازن همیشه صفر است.

این قطعه دارای انواع شیمیائی، پلی استر، عدسی و ... می باشد و اکثراً برای کاربرد هائی از قبیل ترمیم ریل ولتاژ یکسو شده، عبور جریان متناوب، ذخیره کردن ولتاژ و حذف بعضی سیگنالها مورد استفاده قرار می گیرد. نوع شیمیائی آن دارای پلاریته می باشد یعنی نحوه اتصال پایه هایش با علامت مثبت و منفی روی بدنه آن مشخص شده است.

خازن ها دارای یک مشخصه مشترک بر حسب فاراد و مشخصه های ولتاژ برای انواع شیمیائی و پلی استر و مشخصه توان برای انواع مولتی لایر می باشد.

ظرفیت

ظرفیت، معیاری برای اندازه گیری توانائی نگهداری انرژی الکتریکی است. ظرفیت زیاد بدین معنی است که خازن قادر به نگهداری انرژی الکتریکی بیشتری است. واحد اندازه گیری ظرفیت، فاراد است. فاراد واحد بزرگی است و مشخص کننده ظرفیت بالا می باشد. بنابراین استفاده از واحدهای کوچکتر نیز در خازنهای مرسوم است. میکروفاراد μF ، نانوفاراد nF و پیکوفاراد pF واحدهای کوچکتر فاراد هستند.

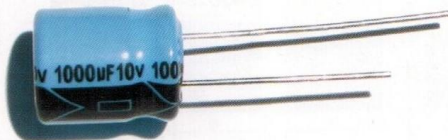
$$1F > 1000000\mu F$$

$$1\mu F > 1000nF$$

$$1nF > 1000pF$$

انواع مختلفی از خازن ها وجود دارد که می توان از دو نوع اصلی آنها، با پلاریته (قطب دار) و بدون پلاریته (بدون قطب) نام برد.

خازنهای قطب دار

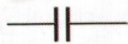
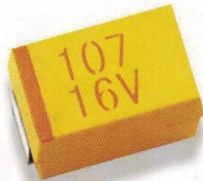

۱- خازن های الکترولیت

در خازنهای الکترولیت قطب مثبت و منفی بر روی بدنه آنها مشخص شده و بر اساس قطب ها در مدارات مورد استفاده قرار میگیرد. دو نوع طراحی برای شکل این خازن ها وجود دارد. یکی شکل اکسیل که در این نوع، پایه های یکی در طرف راست و دیگری در طرف چپ قرار دارد. دیگری رادیال است که در این نوع، هر دو پایه خازن در یک طرف آن قرار دارد. در شکل نمونه ای از خازن اکسیل و رادیال نشان داده شده است.

در خازن های الکترولیت ظرفیت آنها بصورت یک عدد بر روی بدنه نوشته شده است. همچنین ولتاژ تحمل خازن ها بر روی بدنه آنها نوشته شده و در انتخاب یک خازن باید این ولتاژ مد نظر قرار گیرد. این خازن ها آسیبی نمی بینند مگر اینکه با هوای داغ شوند.

۲- خازن های تانتالیوم

خازن های تانتالیوم از نوع قطب دار هستند و مانند خازنهای الکترولیت معمولاً ولتاژ کمی دارند. این خازن ها غالباً در سایز های کوچک و البته گران تهیه می شوند برای همین یک ظرفیت بالا را در سایزی کوچک ارائه می دهند.

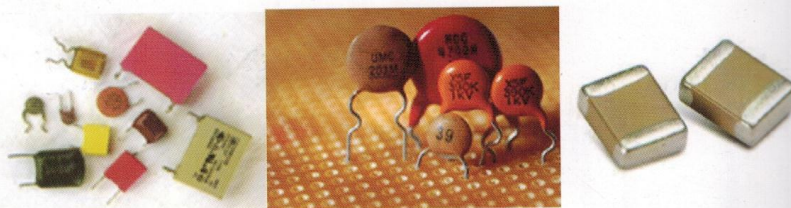
در خازنهای تانتالیوم جدید، ولتاژ و ظرفیت بر روی بدنه آنها نوشته شده ولی در انواع قدیمی از یک نوار رنگی استفاده می شود که مثلاً دو خط (برای دو رقم) و یک نقطه رنگی برای تعداد صفرها وجود دارد که ظرفیت بر حسب میکروفاراد را مشخص می کند. برای دو رقم اول کدهای استاندارد رنگی استفاده می شود ولی برای تعداد صفرها و محل رنگی، رنگ خاکستری به معنی ($\times 0.1$) و رنگ سفید به معنی ($\times 0.1$) است. نوار رنگی سوم نزدیک به انتها، ولتاژ را مشخص می کند بطوری که اگر این خط زرد باشد ۶/۳ ولت، مشکی ۱۰ ولت، سبز ۱۶ ولت، آبی ۲۰ ولت، خاکستری ۲۵ ولت و سفید ۳۰ ولت را نشان می دهد.

برای مثال رنگهای آبی، خاکستری و نقطه سیاه به معنی ۶۸ میکروفاراد است. آبی، خاکستری و نقطه سفید به معنی ۶/۸ میکروفاراد است.

خازنهای بدون قطب

خازن های بدون قطب معمولاً خازنهای با ظرفیت کم هستند و می توان آنها را از هر طرف در مدارات مورد استفاده قرار داد. این خازنها در انواع مختلفی مانند عدسی و میکا و پولیستر و کاغذی و... عرضه می شوند که در برابر گرما تحمل بیشتری دارند و در ولتاژهای بالاتر مثلاً ۵۰ ولت، ۲۵۰ ولت و ... در دسترس می باشند.

پیدا کردن ظرفیت این خازنها کمی مشکل است چون انواع زیادی از این نوع خازنها در بازار موجود می باشد و سیستم های کد گذاری مختلفی برای آنها وجود دارد. در بسیاری از خازن ها با ظرفیت کم، ظرفیت بر روی خازن نوشته شده ولی هیچ واحد یا مضربی برای آن چاپ نشده و برای دانستن واحد باید به دانش خودتان رجوع کنید. برای مثال بر ۰/۱ به معنی

$100 \mu F$ یا 100 نانوفاراد است. گاهی اوقات بر روی این خازنها چنین نوشته می شود ($47n$) به معنی 47 نانوفاراد. در خازن های کوچک چنانچه نوشتن بر روی آنها مشکل باشد از شماره های کد دار بر روی خازن ها استفاده می شود. در این موارد عدد اول و دوم را نوشته و سپس به تعداد عدد سوم در مقابل آن صفر قرار دهید تا ظرفیت بر حسب پیکوفاراد بدست آید. بطور مثال اگر بر روی خازنی عدد ۱۰۲ چاپ شده باشد، ظرفیت برابر خواهد بود با ۱۰۰۰ پیکوفاراد یا ۱ نانوفاراد.

تست خازن

اگر بخواهیم خازن را با مولتی متر تست کنیم باید توسط مولتی متر آنالوگ این کار انجام شود. به این طریق می توان مواردی مثل اتصال کوتاه نشستی خازن و نیز قطعی را مشاهده کرد. در مولتی متر آنالوگ اگر عقربه حرکت کند و برگشتی نداشته باشد حالت اتصال کوتاه اگر بعد از برگشتن به حالت صفر نرسد در این حالت نشستی دارد و اگر از

سستند
مرز با
کنند.

یکسو

خص

خصه

قادر

موم

روی صفر حرکت نکند به معنای این است که خازن قطعی دارد که در هر سه مورد خازن خراب و باید تعویض گردد.

تست خازن کمتر از ۱۰ نانوفاراد:

به سادگی توسط مولتی متر انجام نمی شود و توسط خازن انجام می شود.

تست خازن های بالاتر از ۱۰ نانو فاراد الی ۱ میکرو فاراد

برای تست این نوع خازن میتوان مولتی متر آنالوگ را روی رنج $10 \times R$ قرار می دهیم. با اتصال پراب های مالتی متر با پایه های خازن چنانچه خازن خالی باشد توسط ولتاژ داخلی مالتی متر شارژ شده و در حال شارژ عقربه مولتی متر لحظه ای عبور جریان را نشان میدهد و عقربه بالا آمده و به آرامی به جای خود باز می گردد این نشانه سالم بودن خازن است اگر عقربه با نیامد نشانه قطعی و اگر پایین نیامد نشانه نشتی است که در هر دو مورد خازن خراب است.

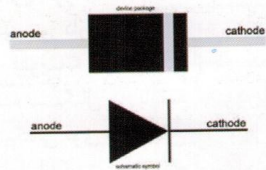
تست خازن های ۱ میکروفاراد تا ۱۰ میکرو فاراد

چون این خازنهای الکترولیتی می باشد علاوه بر قطعی و نشتی تغییر ظرفیت هم می دهد لذا این خازن ها با خازن سنج باید تست شود. برای تست با مولتی متر آنالوگ روی رنج $10 \times R$ و سیم مشکی را به پایه مثبت و قرمز را منفی وصل میکنیم بقیه مراحل تست مانند تست فوق می باشد.

خازن های بالای ۱۰ میکرو فاراد

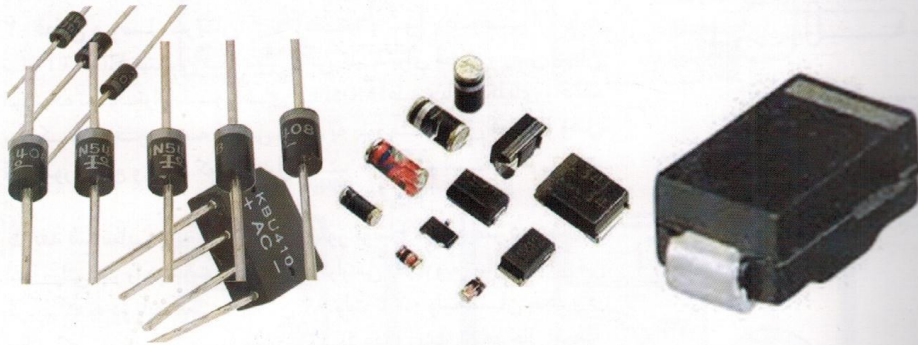
برای تست این خازنهای مولتی متر آنالوگ را روی $100 \times R$ گذاشته در این نوع خازنهای نشت جزئی قابل قبول است.

دیودها

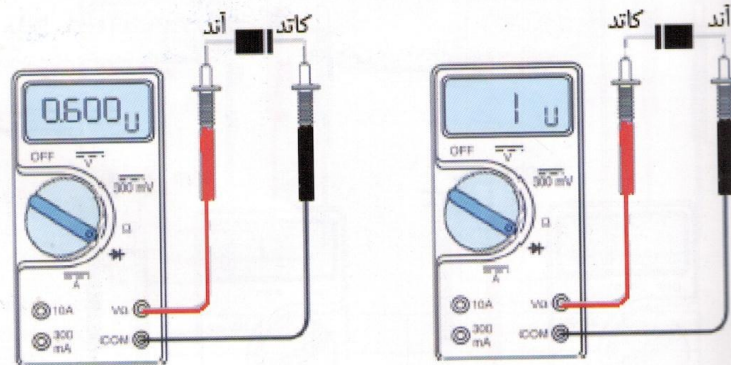
دیودها دارای دو پایه آند و کاتد می باشد می توان دیود را شبیه یک شیر یک طرفه فرض کرد.

از دیود برای یک سو کردن جریان در آلترناتور یا دینام و کاربرد های محافظتی مثل جلوگیری از آسیب های ناشی از عدم اتصال صحیح ولتاژ به کار می رود. در تصاویر زیر انواع دیودها را می بینید:

تست دیود

تست دیود از طریق تست دیودی مولتی متر انجام می شود از یک سمت نمایش عددی مابین 0.4 ولت تا 0.7 ولت داریم و سمت دیگر (یعنی وقتی پراب ها را جابجا می کنیم) نمایش عدد نداریم در غیر این صورت دیود خراب می باشد.

ترانزیستور

ترانزیستور دارای سه پایه بوده و دارای دو کاربرد عمومی می باشد:

۱- **تقویت جریان:** یکی از کاربردهای عمومی و عملی این حالت تقویت کننده سیگنال می باشد که با دریافت سیگنالی ضعیف، جریان کم را به سیگنالی قوی با جریان بالا تبدیل می کند. در این حالت با اعمال جریان بسیار اندک در حد هزارم آمپر با پایه بیس میتوان جریانی تا چندین آمپر از پایه امیتر یا کلکتور گرفت.

۲- **قطع و وصل جریان:** از ترانزیستور و نوع بخصوصی از آنها به نام MOSFET میتوان به عنوان نوعی کلید برای قطع و وصل جریان استفاده نمود. ترانزیستورهای MOSFET اغلب با شکلهای مختلف و مرکب در خودرو به کار می روند به طور مثال برای قطع و وصل انژکتور قطع و وصل کوئل کنترل استپر موتور و ... استفاده می شود.

طریقه شناسایی پایه های ترانزیستور توسط مولتی متر دیجیتال:

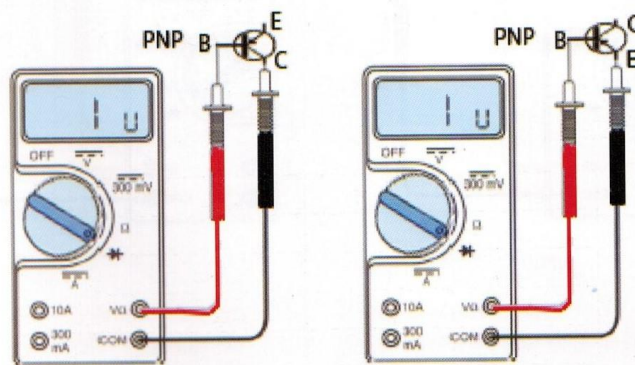
ابتدا مولتی متر را در حالت تست دیود قرار می دهیم و به دنبال پایه ای می گردیم که به دو پایه دیگر حدوداً بین ۰,۴ ولت تا ۰,۷ ولت نشان بدهد و در حالتی که پروبهای مولتی متر جا به جا شود عددی نشان ندهد حال اگر این پایه توسط پروب مشکی شناسائی شود ترانزیستور مثبت PNP و اگر توسط پروب قرمز شناسائی شود ترانزیستور منفی NPN می باشد. و پایه مشترک بیس نامیده می شود.

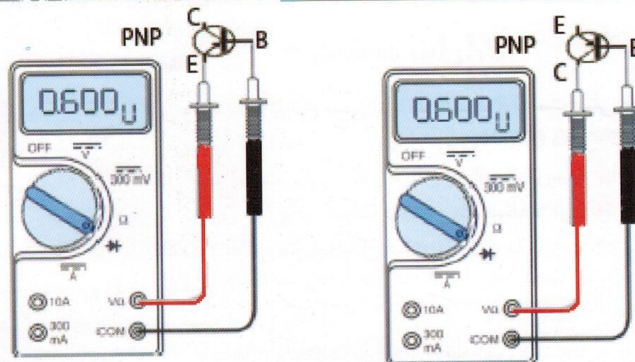
تست ترانزیستور

ابتدا یک ترانزیستور سالم را بررسی می کنیم . یک ترانزیستور یا مثبت یا منفی می باشد

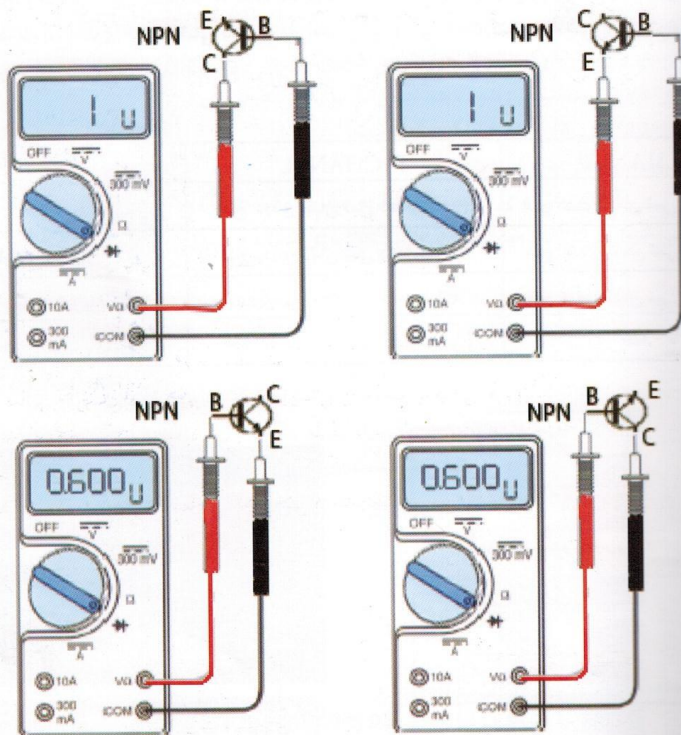
- ۱- پایه بیس نسبت به دو پایه دیگر کلکتور و امیتر از یک طرف باید عددی بین ۰,۴ ولت تا ۰,۷ ولت را نشان دهد و با جا به جایی پروبها نباید ولتاژی نمایش دهد
- ۲- دو پایه دیگر نباید نسبت به هم ولتاژ نمایش دهد حتی با جابجایی پروب ها .

تست ترانزیستور PNP

تست تراز بستور NPN

PNP	NPN	سیم (+)	سیم (-)
کم	زیاد	امیتر	بیس
کم	زیاد	کلکتور	بیس
زیاد	کم	بیس	امیتر
زیاد	کم	بیس	کلکتور

ترانزیستور FET:

ترانزیستور «فت» در دونوع مثبت و منفی وجود دارد. در نوع منفی (N-CHANNEL) قسمت اصلی N است. در نوع مثبت (P-CHANNEL) قسمت اصلی P است. ترانزیستور FET سه پایه به نامهای درین (DRIN) معادل کلکتور-گیت (GATE) معادل بیس و سورس (SOURCE) معادل امیتر است. یکی از کاربردهای این ترانزیستور برای کنترل ولتاژ است و نسبت به ترانزیستورهای معمولی پارازیت کمتری دارد و در مدارات فرکانس بالا استفاده می شود.

روش تست ترانزیستورهای ماسفت با استفاده از مولتی متر دیجیتال:

- ۱- مولتی متر را حالت تست دیود قرار میدهیم
- ۲- هنگام تست نباید پایه های ماسفت با دست تماس پیدا کند.
- ۳- قبل از تست بوسیله دیتاشیت آی سی پایه های ماسفت مورد نظر را مشخص کنید و آن را روی یک کاغذ ترسیم کنید تا زمان تست بتوانید آنها را شناسائی کنید.
- ۴- قبل از تست برای اینکه بار ذخیره شده در ماسفت که بر اثر دست زدن به پایه هایش ایجاد شده تخلیه شود باید سه پایه ماسفت توسط قسمت فلزی پیچ گوهی دسته دار اتصال کوتاه شود دقت کنید میله فلزی پیچ گوهی به دست یا فرش اصابت نکند بهتر است این کار روی میز چوبی انجام شود.

N-CHANNEL	P-CHANNEL	
هیچ عددی نشان نمی دهد(مدار باز)	هیچ عددی نشان نمی دهد (مدار باز)	سیم مشکی به گیت، سیم قرمز به سورس
هیچ عددی نشان نمی دهد(مدار باز)	هیچ عددی نشان نمی دهد(مدار باز)	سیم قرمز به گیت، سیم مشکی به سورس
هیچ عددی نشان نمی دهد(مدار باز)	عددی بین ۰,۲۵۰ تا ۰,۷۰۰ ولت	سیم قرمز به درین، مشکی به سورس
عددی بین ۰,۲۵۰ تا ۰,۷۰۰ ولت	هیچ عددی نشان نمی دهد(مدار باز)	سیم مشکی به درین، قرمز به سورس

